

תזורת ההר"ק

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

בשלח

לע"נ הצדיק הטהור
רבנו משה אהרן פינטו זיע"א
והרבנית מדלן מזל טוב זיע"א
ולהבדיל לרפואת האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

איגרת האדמו"ר
פרשת שבוע עמ"ל

אור החיים הקדוש
פלא יועץ עמ"ל 2

כתר קדושה
עמ"ל 3

אמרות טהורות
נועם אלימלך עמ"ל 4

פרשת השבוע:
בשלח, שבת שירה

הפטרה: ותשר
דבורה (שופטים
הא-לא)

כניסת שבת: 16:39
יציאת שבת: 17:30
צאת השבת לרבינו
תם: 18:02

להצלחת
נתנאל והנה גבאי
והילדים היקרים
להצלחת הילדים
יאשיהו יוסף יואל
ומאיר אהרון
משה חיים רפאל
שירן חנה בת לאה
בנימין

קדושת העלון ודברי התורה
יהיו לע"נ דודנו היקר
מרק מרדכי לוי ז"ל
בן שרה
לערות וארות שלחו מייל
aloharipinto@gmail.com

"אשירה לה' כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים" (שמות טו, א)

דמה עכ"ל. על פי דברי רבנו הרמב"ן וכן בארו רבותינו
במקומות אחרים, שכך דרכו של עולם שלכל עם וארץ
ומדינה יש שר בשמים ממונה על העם ההוא, והקב"ה
אינו מפיל אומה עד שמפיל את שרה בשמים ועם יש
ראל הקב"ה הוא הממונה עליהם. ועל זה מובא בתורתנו
הקדושה (דברים לב, ט) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחל-
תו, אם כן כשם שהקב"ה מלך מלכי המלכים קיים לנצח
נצחים, כך עם ישראל עם קודשו יתקיים לנצח.

וכך אומר שמואל הנביא לעם ישראל (שמואל א' יב,
כב) "כי לא יטוש ה' עמו בעבור שמו הגדול" כלומר
אפילו אם חס ושלום חטאו, לא יטוש ה' את עמו לכלו-
תם "כי הואיל ה' לעשות אתכם לו לעם".

וכך גם מובא ברבנו הבני יששכר (אדר מאמר ב, דרוש
ד) וזה לשון קודשו, אבל תשכיל ותדע כל האומות יש
להם שרים, לכל אחד שר מיוחד אשר חלק ה' אותם
בדור ההפלגה. והנה כל שר לאומתו נקרא ראש אותה
האומה, כעין הגוף המתנהג אחר הנהגת הראש, וכש-
ניטל הראש מן הגוף הנה יופסק החיות, כמו כן כשנפ-
סק ונתבטל כח השר של האומה למעלה, נפסקה חיות
של האומה למטה. וכמו שאמר הנביא ישעיה (כד, כא)
יפקוד ה' על צבא המרום במרום, ואחר כן על מלאכי
האדמה על האדמה. ועל כן לכל האומות אפשר להם
הביטול כיון שהם נתונים תחת השרים, הנה אפשריות
הביטול לשרים וממילא יתבטלו הם. אבל ישראל חלק
ה' עמו נבחרו לחלקו יתברך שמו העמוסים מני בטן, אין
להם שר רק שכינת עוזו יתברך שמו, הוא הנקרא ראש
בני ישראל. והנה ישראל אתון ל"י רא"ש אותו הראש
המיוחד מלכותו בכל משלה, הנה כיון שהשר שלהם
וראשם הוא השכינה הקדושה, הנה כמו שאי אפשר
הביטול וכו' כן ישראל ישכנו לעד לעולם וירשו ארץ
ומלואה עכל"ק.

והנה יובנו הדברים שעם ישראל הם תחת שלטון הבר-
רא יתברך, וארץ ישראל היא תחתיו והיא תחת הבורא,
"ארץ אשר ה' אלוקיך דרש אותה תמיד עיני ה' אלקיך
בה מרשית שנה ועד אחרית שנה" (דברים יא, יב) אך
אומות העולם לא כן אלא תחת מלאכים, אשר בדור
ההפלגה חילק הקב"ה את העולם לשבעים עמים תחת
שבעים מלאכים.

וזה מה שמוכיח הקב"ה את עם ישראל בפרשת התוכי-
חה (ויקרא כו, מד) "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם
לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי איתם
כי אני ה' אלוקיהם", פירוש הדברים כי למרות שבני
ישראל חטאו וקלקלו דרכם, הקב"ה לא מואס בהם ולא
מכחיד אותם מהעולם, מדוע, כי אני ה' אלוקיהם.

גאותו של הקב"ה היא שסוס ורכבו רמה בים
מובא בפרשתנו פרשת בשלח בשירת הים (שמות טו,
א) "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה'
ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים" ומובא בתרגום אונקלוס "נשבח ונודה קדם ה' ארי
אתגאי על גותניא, וגאותא דיליה היא סוסיא ורכבי רמה
בימא" פירוש נשבח ונודה לפני ה' שהוא מתגאה על כל
גאים, וגאותו שלו היא סוס ורכבו רמה בים.

והנה דברים אלו צריכים ביאור, איך יעלה על הדעת
שכל השירה והתשבחות להקב"ה הם בזה "שסוס ורכ-
כו רמה בים", הרי ברור לכולם שמעשה זה שסוס ורכ-
כו רמה בים הוא קטן לעומת הניסים והנפלאות שהיו
לבני ישראל בים סוף.

ומובא בשמות רבה (כא, ה) "ומהו והנה מצרים נוסע
אחריהן, שרן של מצרים היה שמו מצרים, שאין הקב"ה
מפיל אומה עד הוא מפיל שרן תחילה.. ואף שרו של
פרעה מצרים שמו, והיה פורח לרדוף אחריהם, כיון
שהשקיע הקב"ה את מצרים בים, לא שקע תחילה אלא
שרן, שנאמר (שמות יד, כז) וינער ה' את מצרים בתוך
הים זה שרן של מצרים. ואחר כך וינער פרעה וחילו, וכן
סוסייהם ורכביהם רמה בים אינו אומר, אלא סוס ורכ-
בו זה השר שלהן".

אך בכל אופן דברי התרגום אונקלוס קשים, הרי גם שרו
של מצרים הוא כקליפת השום בפני הקב"ה יתברך
שמו.

כל אומה תחת השר שלה בשמים ועם ישראל תחת
הקב"ה

והנה אפשר לבאר ולומר יסוד גדול על פי דברי רבותינו
הקדושים זצוק"ל, דהנה מצאנו בדור ההפלגה הקב"ה
חילק את אומות העולם תחת שבעים שרי מעלה, אך
עם ישראל אינם תחת שום שר אלא תחת מלכותו של
הקב"ה בכבודו ובעצמו. וכדברי הרמב"ן בפרשת אחרי
(ויקרא יח, כה) וז"ל, כי השם הנכבד ברא הכל ושם
כח התחתונים בעליונים, ונתן על כל עם ועם בארצותם
לגוייהם כוכב ומזל ידוע כאשר נודע באצטגניונות וזהו
שנאמר (דברים ד, יט) אשר חלק ה' אלוקיך אותם לכל
העמים, כי חלק לכולם מזלות בשמים, וגבוהים עליהם
מלאכי עליון נתנם להיות שרים עליהם..

והנה ה' הנכבד הוא אלוקי האלוקים ואדוני האדונים לכל
העולם, אבל ארץ ישראל אמצעות הישוב היא נחלת ה'
מיוחדת לשמו, לא נתן עליה מן המלאכים קצין שוטר
ומושל בהנחילו אותה לעמו המייחד שמו זרע אוהביו.
וזהו שאמר (שמות יט, ה) והייתם לי סגולה מכל העי-
מים כי לי כל הארץ. וכתב (ירמיה יא, ד) והייתם לי לעם
ואנוכי אהיה לכם לאלוקים.. והוא יפקוד בסוף על צבא
המרום במרום, להסיר ממשלת העליונים ולהרוס מע-
רכת המשרתים, ואחרי כן יפקוד על מלכי האדמה בא-

"אור החיים הקדוש"

כענהג כבוד האדעו'ו ללמוד
בסעודה ראשונה של שבת

"פלא יועץ"

כענהג כבוד האדעו'ר בסעודה שנייה של שבת
ערך: ארץ ישראל

כל מעשי-בראשית כפופים להתורה ועמליה

תנאי זה הוא בכלל התנאים שהתנה ה' על כל מעשה בראשית, להיות כפופים לתורה ועמליה, ולעשות כל אשר יגזרו עליהם, וממשלתם עליהם כממשלת הבורא ברוך הוא, ולזה תמצא כמו כן בשמים ובארץ ובכוכבים ובשמש וירח שלטו עליהם הצדיקים יחידים, ואין צריך לומר מרובים כאשר חקק ה' להם בעת הבריאה... והנה ביציאת ישראל ממצרים עדיין לא קבלו התורה ואין גזירתם על הנבראים גזירה, ולזה לא הסכים הים ליחלק להם וטען למשה 'אתה נבראת בששי ואני בשלישי', זה רמז כי אינו בן תורה שאם היה בן תורה הנה הוא קודם לו, כי התורה קדמה לעולם כולו, ולזה נתחכם ה' והוליד ימינו לימין משה פירוש הראהו כי הוא בן תורה המתייחס לה ימין דכתיב (דברים לג, ב) מימינו וגו', וכשראהו תיכף ומיד נקרע כתנאי הראשון, ולזה כל צדיק וצדיק שיעמוד אחר קבלת התורה, יביא בידו שטר חוב אחד לכופו ליחלק לפניו.

ללמוד וללמד לשמור ולעשות

אם שמוע תשמע לקול ה' אלקיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת (כל חקיו) טו, כו. (רמז הכתוב ד' מצות: 'ללמוד וללמד לשמור ולעשות': כנגד "ללמוד" אמר אם שמוע וגו' בקול ה' זו 'תלמוד תורה', וכפל השמיעה] פי', אמר ב"פ ענין השמיעה: "שמוע תשמע" [לטעם הנוכח] שרבינו מבאר בדבריו הקודמים, שהש"ת ניסה אותם בזה, שאם ישמעו ויקיימו למצוות אלו, יזכו לש"מוע כל התורה, ויצוים ה' על כולם], גם לרמוז להם שיהיה "עסק התורה בחשק גדול", שהגם שעודנו לומד יתאוה ללמוד עוד, וזה יגיד שאינו שבע וקץ בלימודו, וכנגד "ללמוד" אמרוהישר בעיניו תעשה, על דרך אומרם ז"ל נדרים לזו 'מה אני בחנם אף אתה בחנם', ושיעור הדברים הוא על זה הדרך 'והישר בעיניו יתברך לעשות הוא עם בראיו, שנתן להם התורה בחנם 'תעשה' גם כן אתה, וכנגד "מצות עשה" אמר והאזנת למצותיו, וכנגד "מצות לא תעשה" אמר ושמרת כל חוקיו לשון 'שמירה' הצודקת על לא תעשה.

ארץ ישראל הצבי ישראל (כתובות קיג, א).

ידוע מעלתה כי רבה, כמבאר בזהר הקדוש (ח"ג דף עב) ובשאר ספרי הקדש, אשר יבחר בו ה' יקריב אליו לחוות בנעם ה' ולבקר בהיכלו. וצריך כל אדם שיהיו עיניו ולבו שם כל הימים, על דרך הכתוב (תהלים מב א) "צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבא ואראה פני אלהים". ובכן ישתדל בכל עז לקבע דירתו בארץ יש"ראל, רק יפקח עיניו תחלה שלא לבוא להיות תוהה על הראשונות ושלא להצטרך לחזר ולצאת. וגדר לזה שלא לילך אלא לעת זקנה לאחר שחדל מהיות לאשתו ארח כנשים ואינה יולדת, ולא יוליד עמו ילדים בנים או בנות. ואם הרחיב ה' את גבולו יוכל להוליד בת, שהיא מוצאת ונצול הימנה, אבל בן לא יוליד כלל, שמתרבה הטף ולא ידע מה ילד יום.

והן אמת שאוירא דארץ ישראל מחכים (ב"ב קנח, ב), אבל לפי מה שעיינו הרואות קשים מזונותיו של אדם בארץ ישראל, ועל הרב הם נצרכים לצאת עד שהוטפים השליחות של מצוה לצאת קריית חוצות כעשר שנים או יותר, וחיי צער יחיו הם ונשותיהם יותר מהם, ורבה רעת עוברי דרכים לגוף ולנפש, כידוע.

לא כן היושבים בחוץ לארץ, מוצאים כדי פרנסתם במקומם. וכי שילכו זקן וזקנה כאשר יאות, יוכלו לחיות שם בשיבה טובה, ואפלו אם חיי צער יחיו, לחיים טובים יחשב לפי רב הטובה:

קדושת העלון ודברי התורה

יהיו לדפואת הילד

מאיר ברוך בן שרון מול למשפחת אבוהצירא

ימי השובבים

בתורה הקדושה כתוב חמישים פעם "יציאת מצרים", ללמד ולחזק שהכח של יציאת מצרים הוא כח חזק לשבר את כל החמישים שערי טומאה. ומיום גאולת ישראל מארץ מצרים, נפתחו השערים לכל יהודי באשר הוא שם לצאת, מן המצר קראתי יה עוני במרחב יה, משום שיציאת מצרים סללה את הדרך ליהודי לצאת מכל מצב הגרוע והשפל ביותר.

לכן התורה הקדושה אומרת "כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה' אלוקיך המעלך מארץ מצרים" לא לפחד מאף מצב, ה' אלוקינו שהוציאנו מארץ מצרים וסלל לנו את הדרך הזו, יתן לנו כח לצאת מכל מצב. ועל פי זה יובן, כל השליחות ששלח הקב"ה את משה לפי רעה אפילו שהיה ידוע שפרעה לא יקבל את השליחות והשליחות הזו נדונה לכישלון מתחילתה, ולעת עתה נידונה לכישלון, אך לדורות הבאים נידונה היא לרווח והצלחה ולמסילות בלבבם של כל עם ישראל להיושע בכל מצב ובכל תקופה.

שובבי"ם יוצא בזמן של קריאת התורה בענייני שיעבוד וגאולת בני ישראל ממצרים, משום שהקריאה מעוררת את הזמן, ובכל מצב שיהודי נמצא אף "אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה'" ויביאך למקום מבטחים.

ישתדל יהודי בכל זמן להזכיר את יציאת מצרים, ובכל תפילה שמתפלל לקב"ה מעומק ליבו יקשור את תחינתו ותשוקתו והשתפכות נפשו בדבר המתאים לעניין בכל מעשי שיעבוד וגאולת בני ישראל מארץ מצרים. "ויהיו דברי אלו אשר התחננתי לפני ה', קרובים אל ה' אלוקינו לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל".

**פתר קדושה תולדות שושלת הזהב של צדיקי
בית עשפחת פינטו מדור ראשון עד דור עשירי
סיפור השתלשלות הדפסת הספרים
"תקפו של יוסף" ו"עוז והדר"**

מכתבי היד של הגאון רבי שמואל דא אבילה, חידושי הנפלאים על מסכתות הש"ס.

היות ורבי יוסף היה שאר בשרו של רבי שמואל משני צדדיו, לפיכך סבר רבי אברהם להפציר ברבי יוסף שיתן לו את הקונטרסים להדפיסם, ובנוסף ישול על עצמו גם את עול ההדפסה של הספרים. מסיי בה מסוימת חשש לבקש זאת בפירושו, וככל הנראה החליט לדחות את מחשבתו זאת עד שישלים את משימתו הראשונה, להדפיס את הספר "תקפו של יוסף".

"מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה", וכך ארע גם עם רבי אבי"הם. באחד ממסעותיו, בדרכו לעיר מרסיליה, פגש בידידו משכבר הימים, החכם השלם רבי יוסף מלכה, תלמידו ותיק לרבי שמואל. לאחר ששוחחו ביניהם, נודע לרבי אברהם שרבי יוסף מלכה מחזיק בידו קונטרסים מספרו של רבו "עוז והדר". רבי אברהם סיפר לו את משאלת ליבו, ורבי יוסף השיב כי הוא חפץ להדפיס בעצמו. לבסוף, לאחר שרבי אברהם הפציר בו מאוד, גברה ידו, ורבי יוסף מלכה הסכים לתת לו את החידושים על מסכתות שבועות עבודה זרה והוריות, על מנת שידפיסם. רבי אברהם שמח שמחה גדולה, והחל בהכנות להדפיסת הספר.

היות ובאות העת התעסק גם בהדפיסת הספר "תקפו של יוסף", ראה בכך שזימנו בידו בדיק באותו זמן גם את הספר "עוז והדר", אות משמים, וסבר כי מהראוי לצרף את ספריהם של הגיסים לכרך אחד. אולם ליבו היסס בכך שמא אין ראוי לחבר ב' ספרים לכרך אחד.

לילה אחד, עודו מהסס בספקו זה, נרדם מתוך מחשבות אלה. והנה, בחד לזמו באה לפניו אישה לבושה בלבוש מלכות, צוהלת ושמחה. משהתקרב בה, הכיר בה שהיא מרת סולטאנה (אשת רבי עמרם), בתו של רבי יהודה דא אבילה, נכדת הגאון רבי שמואל של רבי יוסף אלמאליח, ואחריה נכנס חמיה הגאון רבי יוסף אלמאליח בעצמו. שניהם התקרבו אליו, וכאחד פתחו פיהם לטובה ואמרו לו: "קום עשה והצלח, אנוכי מגן לך!"

רבי אברהם התעורר מיד, ולא ידע את ליבו מרוב שמחה. בחכמתו פתר את החלום, כי לכך נגלו לו שניהם יחד, כדי להורות לו שמחשבתו נכונה, ועליו לצרף את שני הספרים לפונדק אחד.

רבי אברהם לא איחר לעשות, נסע לליוורנו, והביא לבית דפוס את שני הספרים יחדיו, וכך בשנת תרט"ו יצאו לאור שני הספרים בכרך אחד. מאמצים רבים השקיע רבי אברהם בהדפסת הספרים, ולולא מסירות נפשו לא היו יוצאים לאור, אולם נדבת ליבם של בני המי שפחה האחים רבי יוסף ורבי יהודה היא שנתנה לו את הכח לכך, ובסיועו של בן דודם הגאון רבי יוסף אלמאליח שהיה רב ומו"ץ בעיר מוגאדור, הצליחו להוציא את מחשבתם הטובה לפועל.

סיפור השתלשלות הדפסת הספרים "תקפו של יוסף" ו"עוז והדר"

בשנת תקפ"ג, לאחר פטירת הגאון רבי יוסף אלמאליח בעל "תקפו של יוסף", חפץ בנו רבי עמרם את ספרו של אביו על מזבח הדפוס. באותם ימים היתה הדפסת כל ספר עולה הון רב, ובפרט לבני מרוקו אשר מחוסר בתי דפוס בארצם, נאלצו לצרף בדרך כלל לליוורנו שבאיטליה כדי לקצור את פרי עמלם ויגיעם.

לאחר שקיבץ את הסכום הדרוש לכך, ביקש רבי עמרם לגשת לתהדפסת הספר, וכבר בשנת תקפ"ד היה ערוך לכך, כפי שמעידה הסכמת רבני טיטואן שניתנה בשנה זו. ככל הנראה, מסיבות שונות, מלאכה זו כבדה עליו, ולפיכך הטיל אותה על כתפי קרובו רבי אברהם אלמאליח, מתוך תקווה כי הוא ישכיל להוציא את הספר לאור במהרה. רבי אברהם נטל על עצמו בשמחה רבה משימה זו, שכן ראה בה אפשרות לגמול מעט טובה עם שאר בשרו, מחבר הספר, רבי יוסף, על אשר בהיותו ילד התייתם מאביו, אספו אל תוך ביתו, האכילו, השקוהו, וגדלו על ברכיו בכבוד וברחבות שנים רבות.

אולם, רבות מחשבות בלב איש. מאורעות התקופה, יחד עם צרות רבות שסבבו את רבי אברהם, מנעו ממנו מלקיים את אשר הוטל עליו, וכך נדחתה הדפסת הספר שנה אחר שנה. עד שלבסוף, באחת המלחמות הכבדות שהיו סביב עירם, כאשר ידם של התוקפים גברה, ותושבי העיר נסו על נפשם, נכנסו האויבים לעיר, בזזו ושיללו אותה, ויחד עם שללם נטלו גם את כתב היד של הספר "תקפו של יוסף".

צער רב הצטער רבי עמרם ורבי אברהם על אובדן הכתבים היקרים. רבי עמרם מיאן להתייאש, וביקש מרבי אברהם שישתובב לתור אחריהם בכל מקום אפשרי, על מנת לפדותם מיד הבוזזים בכל להון שבעולם. רבי אברהם חיפש וחיפש, והעלה בידו חרס. כך עברו שנים רבות, קרוב לשלושים שנה. והנה, ביום בו נפטר רבי עמרם, נמצאו הכתבים בכרך פלא. איש לא ידע להסביר איך וכיצד, אך עובדה, הכתבים נמצאו!

שמחת בני המשפחה רבתה מאד, ובנו של רבי עמרם, רבי יוסף שהיה שר ונגיד, מחשובי עירו, מוגאדור, ומפורסם לטוב בה כלל האזור, נטל על עצמו את העול הכספי הכבד הכרוך בהדפסת הספר. אליו הצטרף אחיו רבי יהודה, ויחד הטילו שוב את ביצוע המשימה על כתפי קרובם רבי אברהם. רבי אברהם הזדרו, ויצא תיכף ומיד לליוורנו, לשם הדפסת הספר. באותה עת, כאשר נכח רבי אברהם בבית רבי יוסף (בן רבי עמרם), ראה שבבית גנזו שוכנים כבוד גם לב' קונטרסים

תהילות ואשיהו

קומה ה' קדמה פניו הכריעהו (תהילים יו, ג).
ליצר הרע יש שתי דרכים להכניע את האדם ולהר-
חיקו מהקב"ה, א. בדרך מלחמה ב. בדרך של קירוב
וידידות והתחברות. והנה אצל יעקב אבינו, כאשר
עשיו בא לפניו עם ארבע מאות איש, פחד יעקב
אבינו בתחילה מהמלחמה ועל זה התפלל. וכאשר
תפילתו התקבלה, התרצה עשיו בליבו ואז נהפך ליבו
לאוהב, והצרה הראשונה של המלחמה נגמרה. ואז
החלה הצרה השנייה של "אוהב" שזו צרה מסוכנת
שהרשעים מפילים עם ישראל כביכול באהבה
ובידידות. ועל זה מתפלל דוד המלך "קומה ה' קדמה
פניו" לפני שתחיל הצרה השנייה של אהבה "קדמה
פניו", עוד בעניין החרב ובשלב הראשון "הכריעהו"
ששם תיגמר הצרה והסכנה מהאויב. ולא שיעבור
לשלב השני של אהבה, כי זה מצב מסוכן ביותר וכמה
חללים הפילה האהבה עם הרשעים, וכמה חולשה
בעם ישראל דבר זה גרם ועשה.

קדושת העלון ודברי התורה יהיו
לרפואת מו"ר הצרא דעתרא
רבנו חיים שניצחון פינטו שליט"א

דברי עחשבה וענקות עפי כבוד האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
אצרות טהורות

על ידי אמונה גם מדבר מר יוצא מתוק

השבת הבאה עלינו לטובה נקראת שבת שירה, והפירוש לשם הידוע כי זו השבת אשר בני ישראל עמדו על ים סוף ואמרו שירה להקב"ה "אז ישיר משה ובני ישראל". אך חשבנו להוסיף ולומר, כשנתבונן בכל הפרשה נמצא שכל מה שקרה היה דברים לא טבעיים, לא שכליים ולא הגיוניים. ונבאר הדברים, הנה אחרי כל הניסים הגדולים אשר עברו בני ישראל בארץ מצרים, בני ישראל יוצאים ממצרים ומגיעים לים סוף, כשעומדים על ים סוף ואמר הקב"ה למשה "דבר אל בני ישראל וישבו ויחזו לפני פי החירות", וברש"י פירש שישבו לאחוריהם לצד מצרים כל יום השלישי.

הנה ציווי זה נגד השכל, אתם בורחים ממצרים אחרי עבודה קשה של מאתיים ועשר שנים ובניסים גדולים נגאלים, מגיעים לים סוף, מצרים רודפים אחרי בני ישראל ופתאום ה' נותן ציווי לחזור לכיוון מצרים, אין שום היגיון ושכל בצווי הזה, מהלך זה מראה למצרים שבני ישראל נכנעים, וכך באמת חשבו המצרים "נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר". אך בני ישראל עמדו וקיימו את ציווי ה' בלי לשאול שאלות, הסתובבו לכיוון מצרים ועשו מה שנצטוו. ושוב מוצאים בפרשת השבוע, הקב"ה מצווה את משה "מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו". וקשה, לאן יסעו, זה ים בלי שום כלי לעבור בים, ללכת ברגל הם, בניהם ונשיהם, זקנים וקנות להיכנס בהליכה למים זה לא הגיוני, זה דבר לא שיכלי. אך לבסוף צמחה לעם ישראל ישועה גדולה, שינוי סדרי מעשה בראשית, ים סוף נקרע לשניים "ובני ישראל הולכים בתוך הים ביבשה".

וכך מוצאים שוב בהמשך הפרשה, בני ישראל מגיעים למרה ולא יכלו לשתות מים משום שמימיו היו מרים, בני ישראל מצטערים והקב"ה מצווה את משה דבר היפך הטבע, לקחת עץ מר ולזרוק אותו במים והמים יתמתקו. והנה זה דבר לא שכלי ולא הגיוני, מים מרים אם רוצים למתק אותם צריך להשליך בתוכם דבר מתוק לא דבר מר. אך משה מקיים את ציווי ה' ומשליך עץ מר, והמים נמתקים לבני ישראל.

וכך מוצאים בפרשה עניין המן דבר מופלא ביותר, ארבעים שנה יורד לבני ישראל לחם מן השמים, דבר ששום היגיון אין בו ושום הבנה, כל אדם טועם בו את הטעם שנוח וטוב לו. זו מהות האמונה שלנו בהקב"ה בראשית היותנו לעם, דברים לא טבעיים ולא הגיוניים, הקב"ה מצמיח מאין את היש, וממר על ידי אמונה גם עם יותר מר כך נוצר המתוק, הקב"ה מדליק לנו את האור מתוך החושך. ולכן קוראים לשבת הזאת שבת שירה, אנו שרים ומודים להקב"ה על שמהמר יצא מתוק ומהחושך יצא אור, ומהאין יצא יש. שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

כענהג כבוד האדמו"ר ללמוד
נועם אליעלך
במוצאי השבת קודש

ויהי בשלח פרעה את העם. נראה לפרש דהנה "פרעה" נקרא היצר הרע שהוא אותיות "הערף", שמקשה ערפו של אדם. והנה לפעמים יתעורר אדם בתשובה ומתחרט על מה שעשה ומודה ועוזב את חטאיו. וזהו "בשלח פרעה" פירוש ששלחו מחטאיו, "את העם" רמז לפשוטי עם, "ולא נחם אלקים" פירוש אעפ"כ אין הנחה לפניו ית"ש ואין נחמה לפניו על עוובו את חטאיו, מחמת שאוחז את החבל בשני ראשיו, שאע"פ שאוחז במדות טובות אינם בש" לימות, וזהו "דרך ארץ פלשתים" רמז שמצינו שהפ" לשתיים היו בדרך ארץ קצת יותר משאר אומות, שהיו מקרבים את יצחק כמ"ש אבימלך "הנה ארצי לפניך" כו', ואעפ"כ נאמר "ויקנאו אותו פלשתים" שלא היו טובתם בשלימות, כמו כן זה העווב את חטאיו ואינו עוזבם לגמרי, "כי קרוב הוא" פירוש כי האדם הזה הוא קרוב לחזור לסורו, "כי אמר אלקים פן ינחם העם בראותם מלחמה" ר"ל כאשר יקום עליהם מלחמת היצה"ר, "וישבו מצרימה" פירוש ישוּבו אל ה"מיצר ים", דהיינו לסודם הראשון לגמרי.

"ויסב אלקים [את העם] דרך המדבר ים סוף" פירוש השי"ת ברוב רחמיו הוא פועל סיבות להסב את העם לדרך הטוב "דרך המדבר" ע"י התבודדות כמד" בר, "ים סוף" פירוש וגם ע"י התורה שנקרא "ים", "וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים" פירוש אבל הצדיקים הגמורים המכונים בשם "ישראל" עולים ממצרים בכלי זיין מזויינים שלא ישלוט בהם היצה"ר, "ויקח משה את עצמות יוסף" רמז על הצדיק הגדול הנקרא בשם "משה" הוא לקח לעצמו המידה של "יוסף", דהיינו שמחזיק עצמו בחיזוק ועצמות בעבור דת הבורא יתברך, "עצמות" לשון חיזוק. וק"ל.

תורת הדי"ף
מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
העלון הסוּחף אשר מופץ בניו יורק, לוס אנג'לס, מאמי, מקסיקו, מונקו וישראל בכל הערים וגדולות והמושבים
מכניסים את כבוד האדמו"ר לשולחן השבת שלכם
רוצים לקחת חלק בהפצה הענקית
רוצים להקדיש עלונים לע"נ ולרפואת
חיינו עכשיו: 050-892-5552

קדושת העלון
ודברי התורה יהיו
לזיוג נועם בן מיכאל
להצלחה וזיוג
אדיר בן קרן
אסף בן מרים חיי
לע"נ
מזל בת תמו
אביכור ז"ל
בנימין בנימין
ז"ל

קדושת העלון ודברי התורה יהיו
לעילוי נשמת:
אליהו רחמים בן אילנה ז"ל

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת:
אליהו בן אסתר ניסים בן איזה ולהצלחת
איזה בת אסתר לעילוי נשמת ניסים יעקב בן צביה
מרים בת אנרייט אלברט אברהם דניאל בן איזה ומשפחתו
מרים בת סימי בן נינה ז"ל מנחם בן חנה ומשפחתו
אהרון בן חנה

לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ

ריטה רבקה בת תמר ז"ל	רבקה בת שמחה ז"ל	בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל	ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל	רוחמה בת חנה ז"ל
בן ציון בן שלום ורות ז"ל	אליהו בן חנה ז"ל	שמחה בת שלום ורות ז"ל	רבי לעזרי ויצמן ז"ל	סימונה בת וואליד ז"ל
שמחה בת שלום ורות ז"ל	דוד לוי בן שרה ז"ל	שלום בוקר בן ברכה ברכוסה ז"ל	אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל	מרים בנימין ז"ל
פרוספר בן תמו ז"ל	בן וענונו בן שרית ז"ל	אהרון בן חנה ז"ל	רמי רחמים בן אלים ז"ל	אליס בת לאה ז"ל
יקוט בת עלו ז"ל	שלום בן ברכה ברכוסה ז"ל	צמח בן תמו ז"ל	פיליפ בן פרננדו ז"ל	פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל
מאיר בן עלו ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	אסי שאול בן עליזה ז"ל	רבי חיים בר מימה ז"ל	טלי עטר בת מסעודה ז"ל
שרה בת פאני ז"ל	שמואל בן אהרון וציפורה ז"ל	תמר בת שמחה ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	ברכה ברכוסה בת מרים